

նոյն յաջողութիւնը չունեցաւ ընդդէմ կաթողիկէներուն: Քոլոնիայի, Պրեզլաւի և Միւնխի ծիրանաւորները ընդդիմացան անոնց և Փաթերպոնի արքեպիսկոպոսը բացայայտօրէն արտայայտուեցաւ. «Գերման նոր եկեղեցի մը հաստատել կ'ուզեն, ըսաւ ան, զատ Հռովմէական կաթողիկէ եկեղեցիէն. այս պարագային փշազարդ խաչն է Քրիստոսի խաչին դէմ պատե-
րազմի նշանը: Հետեւաբար կաթողիկէները չեն կրնար համաձայնիլ «նազի»

ներուն և իրենց արգիլուած է մասնակցիլ անոնց մինչեւ այն ատեն որ պաշտպանեն բարոյական և քաղաքական զաղափարներ, որոնք հակառակ են կաթողիկէ վարդապետութեան»:

Հիդլեր Բայխսթակի բացման ճառով կեդրոնի խումբերուն ամէն ապահովութիւն տուաւ, ուստի Մարտ 28ին՝ եպիսկոպոսները Ֆուլտայի մէջ մեղմացուցին իրենց խիստ արգելքները:

ԲԵՆԵՎԵՐՆՈՅ

ԱԶԳԱՅՆԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ ԵՒ ՄԻՋԱԶԳԱՅՆԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ

Արդի տնտեսական տագնապին՝ երեւան ելան երկու գլխաւոր ընկերային հոսանքներ, որոնք զիրար կը խաչաձեւեն որոշ կերպով, մին ազգայնականութիւնը՝ միտելով կեդրոնացնել իր բոլոր ոյժը կազմակերպելու համար սեփական տնտեսականութիւն՝ առանց նկատի առնելու ուրիշ ազգերու շահերը, և միւսը միջազգայնականութիւնը՝ գործելով համաշխարհային ասպարէզին մէջ և ձուլելով բոլոր ժողովուրդներու շահը:

Ազգայնականութիւնը կ'առաջարկէ մաքսային պարիսպներով շրջապատել իր երկիրը, արգիլելով օտար արտադրութեանց մուտքը, քաջալերելու համար ազգային ճարտարարուեստն ու արտադրութիւնները: Մինչդեռ միջազգայնականութիւնը կը մերժէ ճանչնալ սահմանազուլի և կը յայտարարէ քաղաքացիական հաւասար իրաւունք բոլոր մարդոց, ինչ ազգի ալ որ պատկանին անոնք:

Ընկերվարական տեսակէտով անհատ մը պէտք է աշխատի բոլոր ընկերութեան համար և ընկերութիւնը մէկ անհատին համար, ինչ որ կը նշանակէ թէ ամէն ոք աշխատելու է ընդհանուր շահին համար, առանց մտահոգուելու իր անձնական շահով, որովհետեւ անիկա անպատճառ պիտի ծնի ընդհանուրին շահէն:

Ազգայնական տեսակէտով՝ անհատ մը

պէտք է աշխատի իր շահին համար, առանց մոռնալու իր ազգային շահը:

Այսօր սակայն անկարելի է ազգայնական եսապաշտ քաղաքականութիւն մը յառաջ տանիլ առանց մտահոգուելու միւս ազգերու վիճակով: Պ. Պրիւնինկ — Գերմանիոյ նախկին կառավարիչը — դեռ շատ չեղաւ որ պարտապահանջ երկիրներէն պայմանաժամ խնդրած էր իր պատերազմական տուգանքին վճարման համար: Պարտապահանջ երկիրները նկատելով որ այդ պայմանաժամը չընդունել կը նշանակէ համայնավարական ձկտումներուն լայնօրէն դուռ բանալ, ստիպուեցան համաձայնիլ: Ասիկա կը նշանակէ թէ ազգի մը կացութիւնը անջատ ըլլալէ հետո է և հետեւաբար միջազգային կապակցութիւններ և առընչութիւններ ունի:

Ազգայնականութեան և միջազգայնականութեան երեւոյթը աւելի յատկանշական դարձաւ Գերմանիոյ մէջ, ուր ընկերվարական կուսակցութիւնը 12 միլիոնի չափ համախոհներով, որ կէս ազգային և կէս միջազգային ուղղութիւն ունէր՝ զրեթէ քայքայուեցաւ: Հիդլեր իր ազգայնական սկզբունքներով ընկերվարութեան մէկ մասը իրեն քաշեց, և թիւման, համայնավարներու պետը՝ միւս մասը իր շարքերուն մէջ անցուց: 12 միլիոն ընկերվար համախոհներէ՝ այսօր կը մնայ հազիւ 7ը:

Ընկերվարական կուսակցութեան քայքայումը իր ուղղութեան արդիւնքն էր: Հիդլեր, ազգայնական ընկերվարականներու պետը, որ իր կուսակցութիւնը հիմնեց 1926ին՝ այսօր 13 միլիոն համախոհներ ունի, իսկ համայնավարութիւնը երեք տարուան մէջ 2 միլիոնէն բարձրացաւ 6 միլիոնի:

Այս օրինակը յստակօրէն կը պարզէ մեր աչքին առջեւ թէ՛ ինչպէս երկու որոշ և խաչաձեւող ուղղութեան կը բաժնուի ընկերութիւնը, ազգայնական և միջազգայնական:

Ազգայնականութիւն կամ միջազգայնականութիւն՝ արդիւնք են տնտեսական դրութեան: Բոլոր դրամատիրական երկիրներու մէջ գոյութիւն ունի ազգայնականութիւնը, իսկ միջազգայնականութիւնը՝ Սովիետական երկիրներու մէջ: Առաջինները ունին իբր տնտեսական կարգուսարք անհատական սեփականութիւնն ու արտադրութեան անիշխանականութիւնն, իսկ երկրորդները՝ կը միտին ջնջել անհատական սեփականութիւնն և պետականացնել արտադրութեան կարողութիւնը:

Մինչդեռ դրամատիրական երկիրներու մէջ ազգայնականութիւնը ազգամոլութեան

կը փոխուի, անոր կողքին օրէ օր կը մեծնան միջազգայնական սկզբունքները:

Ամերիկայի մէջ անգործները « քաղցի արշաւին » (marche de faim) հրացաններով ցրուած են: Զուիցերիոյ մէջ, Տեյեմբերին, միջազգային հանգամանքով ցոյցի մը առթիւ, փոխանակ բանակը ցրուելու ամբոխը՝ կը միանայ անոնց: Պելճիքայի մէջ համայնավարները գետին կը գրաւեն: Սպանիոյ մէջ ընկերվարականները կառավարութիւնը ձեռք կ'առնեն: Քիլիի մէջ կառավարութիւններ կը յաջորդեն իրարու՝ օր մը միջազգայնական և օր մը թունդ ազգայնական:

Ռումանիոյ, Պուլկարիոյ, Յունաստանի մէջ համայնավարութիւնը կը ծաւալի, եւն:

Այս երկու ուղղութեանց մէջ դիտուած նպատակը հասկնալ դժուար չէ, երբ ըսեմ թէ ազգայնականութիւնը կը ջանայ գործել անհատապէս և իր ոյժին մէկ մասը վասնելով ուրիշ ազգերու դէմ, երբ իր շահը այդպէս պահանջէ, իսկ միջազգայնականութիւնը ազգերու զաղափարական և սկզբունքային զինակցութենն ու ձուլումն է, ուր ամէնը կը գործեն մէկ ճակատի վրայ, մէկ ուղղութեամբ, առանց չէզոքացնելու իրարու ուժը:

Յ. ԴԱՒԻԹԵԱՆ

ՄԵԶՄԷ ԱՆԴԱՐՁ ՄԵԿՆՈՂՆԵՐ

ԱԻԵՏԻՔ ՍԱՀԱԿԵԱՆ, Հայաստանի անդրա-նիկ խորհրդարանի Նախագահ 1918 — 1924, որ Հայաստանի խորհրդայնացումէն յետոյ թաւրիզ ապաստանած էր և անկից անցած Պէյրութ. վախճանեցաւ Ապրիլ 18ին՝ ուղեղային կաթուածի մը հետեւանքով: Ծնած էր 1863ին: Թիֆլիսի և Շուշիի մէջ կատարելէն վերջ իր երկրորդական ուսումները՝ յաճախեց Մոսկուայի և Փեթրուքայի ճեմարանը, և վկայուած էր որպէս հոգաբարձ, երկրա-

չափ: Գտաւ անձանօթ միջատ մը որ իր անունը կը կրէ: Հիմնադիրներէն է Հ. Յ. Դաշնակցութեան: Ազնիւ, պարկեշտ եւ սիրուած դէմք մըն էր:

ՕՀԱՆ ԿԱՐՕ, անդամ Հ. Յ. Դաշնակցութեան Եւր. կեդր. կոմիտէին, Նահատակ Գրագէտներու Բարեկամներու և Հայ Գրողներու Ընկերակցութեան, բնիկ Վանեցի, տաս տարիէ ի վեր ի Փարիզ, կը վախճանէր Ապրիլ 27ի առաւօտը: Սիր-